

мѣжѣ братіе, азъ самъ фарісеѣн, сынъ фарісеовъ: и сдѣдатъ ме заради надежда та и за воскресеніе то на-мѣртвѣ те.

7 И като рече това, произведе раздоръ помеждѣ саддукѣи те и фарісеѣи те, и раздѣлисе народо.

8 Защото саддукѣи те оборатъ че нема воскресеніе, ни Ангъла, ни Духъ: а фарісеѣи те исповѣдватъ и двѣ те.

9 И быде голѣма глѣчка: и станѣха книжници те ѿ фарісеѣйска та страна и препирахасе (съ саддукѣи те) и говорѣха: ни еднѣ зло не нахождаме въ тоа человекъ, но ако мѣ е говорилъ Духъ или Ангелъ, не трѣбѣва да се противиме на Вгъ.

10 И понѣже быде голѣмо препираніе, и коѣшесе тысѣначалнико да не раскжснатъ Павла, заповѣда на воини те да сѣзатъ и да го гравнатъ ѿ средъ нѣхъ, и да го водатъ въ крѣпость та.

11 И въ сѣдѣюща та ношь явѣмъсе Гдъ, и рече: держай, Павле: защото каквѣто си свидѣтелствовалъ за мене во Иерусалимъ, така трѣбѣва да свидѣтелствѣвашъ и въ Римъ.

12 И като самъ, нѣкои ѿ Иудѣи те направѣха сгѣ-

воръ, и заклѣха себеси нитѣ да пѣдатъ нитѣ да пѣлатъ дори Павла не оубѣлатъ.

13 Я вѣха по много ѿ четъредесетъ души който кѣха направѣли таа клѣтва.

14 Който доидѣха кодъ архіерѣи те и старѣишини те, и рекоха: съ клѣтва проклѣхъме себе си, да не вкѣсиме нишо, дори не оубѣеме Павла.

15 Сѣга прочее вѣе съ оборатъ пратѣте та кажѣте на тысѣначалникъ, да го доведѣ оугрѣ предъ васъ, като да йскате да раздѣмѣте съ по голѣмо и звѣстѣе заради негова та рѣкота: а нѣе, докле іоше не е приближилъ, готѣви сме да го оубѣеме.

16 Но като чѣ сынѣ Павлова та сестра тоа сгѣворъ, доидѣ и влѣзе въ крѣпость та, та каза на Павла.

17 Я Павелъ повыка еднѣго ѿ сѣтницъ те, и рече мѣ: заведи това момчѣ къ тысѣначалникъ: защото има нѣщо да мѣ кажѣ.

18 Я тѣй го зема и забѣде го къ тысѣначалникъ, и рече: затѣвореншо Павелъ повыка ме и молимсе, да доведѣмъ това момчѣ при тебе, коѣто има нѣщо да ти казѣва.

19 Я тысѣначалнико Фанъ го за рѣка та, и като